
Fran Albrecht: Kje je?

---

mi je, kot da izpolnil dolg sem težki,
kot da zdravilni nož mi je odrezal
boleči ud! Te solze, dragi Mozart...
Nič se ne brigaj zanje. Dalje, hiti,
napolni mi še enkrat dušo z zvoki...

MOZART: Če vsi tako čutili harmonije,
bi silo! Toda ne: tedaj bi svet
ne mogel več živeti; nihče ne bi
skrbel za brige nizkega življenja —
vsakdo umetnosti bi vdal se prosti.
Malo nas je brezdelnikov, izbrancev
srečnih, krist prezirajočih nizko,
lepote večnošene svečnikov.
Kaj ni res? Ali danes sem bolan,
nekaj težko mi je; pojdem in ležem.
Pozdravljen!

SALIERI: Prav. Na svidenje!

(*Sam.*) Za dolgo
boš legel, Mozart!... Vendar, nima li prav
in jaz, da nisem genij? Genij in
zločin sta nezdržljivi stvari. Ni res:
A Buonarrotti? ... Ali je to bajka
tope, brezglave množice — in ni bil
stvaritelj Vatikana res morilec?

26. oktobra 1830. Boldino.

(Iz ruščine prevel J. Vidmar.)

Fran Albrecht / Kje je?

Kje je naših dni tclmač?
Kje je on, ki zvezde nosi
v svojem srcu in njih blesk
kot zlató med ljudstvo trosi?

Ni ga danes sredi nas!
Kje je naših duš glasnik,
borec, prerok, svečenik?
Ni ga danes sredi nas!

Gladni, jadni, gadni čas!
Čas, ki silo malikuje,
v laž uklepa duš prostost.
Duh pigmejski zdaj caruje.

Kje je naših dni tclmač? Kje je on, ki zvezde nosi v svojem srcu in njih blesk kot zlató med ljudstvo trosi?

745